

Voor het historisch onderzoek naar de Rotterdamse welvaart zijn deze 'Opgaven' te prefereren boven de oorspronkelijke kohieren. Bij het gebruik ervan treedt geen informatieverlies op, omdat alle belastingbetalende inwoners, dus ook de vrouwen en de vreemdelingen die niet kiesgerechtigd waren, in deze 'Opgaven' vermeld staan. Daarbij waren de belastingbetalers (naar wijk) gesorteerd op alfabet, zodat veel tijdrovend speurwerk achterwege kan blijven. De bruikbaarheid van de bron wordt verder nog vergroot door het feit dat de gegevens opgetekend werden in handzame boeken in plaats van in de grote folianten, die de belastingdienst benutte.

Daar staat tegenover dat de gegevens in de 'Opgaven' geen inzicht verschaffen in de opbouw van de aanslagen. Alleen de eindbedragen worden vermeld. Ook was de administratieve accuratesse van de 'Opgaven' in de eerste jaren niet al te groot, zodat zij voor onderzoek eerst bruikbaar zijn vanaf het midden van de jaren vijftig. 'Last but not least' hebben deze 'Opgaven' het nadeel dat de registratie van de personele belasting eindigt in 1887, ondanks het feit dat de belasting (en de vastlegging hiervan in de kohieren) nog zeven jaar zou blijven bestaan. Dit betekent dat bij het gebruik van de 'Opgaven' de mogelijkheid verloren gaat om de Rotterdamse welvaart op grond van de personele belasting te reconstrueren voor de jaren 1887-1894.

Dit abrupte einde van de personele belasting als grondslag voor het kiesrecht verleidde Boudien de Vries er toe om een poging te wagen om, althans voor Amsterdam, een koppeling te vinden tussen de belastinggegevens van de kiezers voor en na die datum.⁶⁾ Zij poogde hiermee de onderzoeksperiode van haar studie naar de sociale mobiliteit van de Amsterdamse kiezers te verlengen. Deze poging werd mede ingegeven door het besef dat zo'n koppeling niet bij voorbaat ondoenlijk was. De huurwaarden die na 1887 promoveerden tot een zelfstandige grondslag voor het kiesrecht, waren immers ook een onderdeel geweest van de totale aanslag in 'het personeel'. Zij poogde deze huurwaarde-bedragen te distilleren uit de aanslagen in de personele belasting. Indien dit lukte, kon zij deze bedragen daarna verbinden met de huurwaarden-aanslagen van de kiezers na 1887.

De commiezen bepaalden de huurwaarden op grond van de jaarlijkse onzuivere huurprijs van een perceel, die zij berekenden door de som te nemen van 33 weekuren of 10 maandhuren. Zij